

der man til sidst med at se sig ond på personalet, og så er det, at man koger over og kan lave de krumspring til skade for personalet. Det vil blive ved, indtil man får begrænset den aktindsigt, og den aktindsigt tjener jo sådan set ikke noget andet formål end at gå de indsattes ærinde, og det er der ikke nogen grund til.

De indsatte har altså, ligesom da de begik forbrydelsen, udsat sig for, at der ville kunne ske noget med dem. Samfundet inden for murene behøver altså ikke at være lig med samfundet uden for murene. Der kan være visse begrænsninger, og en af dem er en begrænsning af aktindsigten. Det kan man sagtens finde ud af at forholde sig til, inden man kommer ind, og hvis man ikke vil ind under de betingelser, så kan man lade være med at begå forbrydelser.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Karsten Nonbo omtalte sagen fra Ringe Statsfængsel og så så frem til ministerens redegørelse, men hvorfor har vi overhovedet behov for den redegørelse? Der er jo allerede en anonym person, der har udtalt sig til Berlingske Tidende – vist oven i købet en fængselsbetjent. Hvad skal vi bruge den redegørelse til? Vi har jo en anonym person, som har udtalt sig. Er det ikke nok? Eller er det måske sådan, at det ikke altid er anonyme argumenter, der er tilstrækkelige, men at man har behov for grundigere undersøgelser end bare anonyme argumenter?

Og så forstod jeg ikke, hvad hr. Karsten Nonbo mente med, at der er brug for, at man skal undersøge arkiverne i et fængsel, for at en indsat skulle kunne se sig sur på personalet. Det kommer vel fra den daglige omgang. Jeg tror, vi er mange medlemmer af Folketinget, som ikke behøver aktindsigt for at se os sure på andre medlemmer af Folketinget.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu hører vi, at hr. Karsten Nonbo ikke tror, det virker. Da jeg hørte justitsministerens besvarelse her, hørte jeg faktisk, at det havde virket. Jeg hørte faktisk en justitsminister, som gjorde rede for, at det havde haft en effekt.

Det her er jo ikke nogen trossag. Det er faktisk noget, man kan finde ud af, og det går jeg da ud fra at justitsministeren har, når han fra Folketingets talerstol oplyser Folketinget om det. Så det behøver vi ikke at tro; dér kan vi godt vide.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er lidt i forlængelse af hr. Søren Søndergaards spørgsmål. Tror hr. Karsten Nonbo ikke, at jo mere man ved som person, jo mere man ved som menneske om, hvad der sker med ens sag, om man kommer på en lukket afdeling eller en åben afdeling, jo mindre er risikoen for, at man ser sig ond på nogen?

Jo mindre man ved, jo mere kan man komme ind i sådan en nedadgående ondskabsspiral, der gør, at man slår ud efter hvad som helst, for så er det jo systemet, der fører en, og man har ikke selv mulighed for at indgå nogen som helst form for dialog med systemet for at forsvare sig selv.

Man kunne jo også forestille sig, at den indsatte, som angav en eller anden inden for anonymitetens rammer, måske ikke havde helt rent mel i posen. Den mulighed forelæ jo også.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg må medgive fru Anne Baastrup, at sådan virker det uden for murene, men sådan virker det ikke inden for murene i en situation, hvor man ikke er der frivilligt. Jeg tror ikke på, at demokratiet har de gode vilkår, som fru Anne Baastrup tror. Jeg mener, det er for naivt at have den holdning til tingene.

Til fru Sandy Brinck vil jeg sige: Jamen jeg ser problemet på den måde, at vi tror, vi ved, det har hjulpet. Det er det, vi tror, vi ved. Men det er nok ikke sagen, som den forholder sig. Hvorfor kommer der alle de meddelelser ud om, hvordan de indsattes familier skal generes osv.? Det er da, fordi der foregår en undergravende form for mafiovirksomhed i fængslerne.

Og om Ringe Statsfængsel: Det kan da godt være, at den daglige omgang gør, at man ikke kan være anonym over for sine medfanger, men hvorfor give dem, der sidder inde, den chance, at de kan undersøge alt om alle? Det er der da slet ikke nogen grund til.

Jeg er da godt klar over, at der også kan være anonymt angiveri, som kan være forkert, men det er altså stadig væk tilladt at undersøge, og det gør personalet også, om der er lidt hold i de meddelelser, de får. Det kan de godt gøre, uden at man kan sige, at de medindsatte skal til at lede en sideløbende efterforskning. For det er jo sådan set de medindsatte, der leder og laver en sideløbende efterforskning sammen med personalet, og det er det, vi skal have stoppet.